



Estaté respon

El 'cas Pretòria' pot tombar CiU

Fabián Estapé

—**Tornem a tenir cas Pretòria, 11.000 fulls que donen molt de joc!**

—He trobat digna d'observació la resposta que va donar en Montilla quan Artur Mas demanava comissió parlamentària per al cas Pretòria. Li va dir que no si no havia pensat que això volia dir fer comparèixer Alavedra i Prenafeta. Amb aquesta compareixença potser s'acabarien el mite que CiU és el cavall blanc de les eleccions. Aquest sumari és prou important per a tombar CiU. I vull remarcar que la conducta d'un matrimoni modèlic com el d'Alavedra i la seva esposa pintora, desviant comptes a Suïssa i les illes Caiman, farà que l'oli sucós i fastigós es reparteixi entre molta més gent.

—**Es parla també de pressions al conseller Castells i Nadal per a obtenir favors del govern tripartit. Tots els governs reben ofertes d'aquesta mena en algun moment?**

—Aquests dos consellers no van cedir ni un mil·límetre, i això els acaba beneficiant perquè és prova de la seva ètica. En algun moment, els governs reben temptacions d'aquesta mena, però no necessàriament piquen l'ham.

—**Entre les converses que es recullen, els executors de la trama es queixen que Montilla no els dona facilitats, i creuen que, tant per tant, que guanyi Artur Mas...**

—Ara alguns socialistes prefereixen Mas. Ben curiós, oi? Aquests es pensen que amb en Mas serà més fàcil de fer negocis, però no en tenen pas cap garantia.

—**Al País Valencià, Francisco Camps insisteix que un president no es ven per tres vestits, però cada vegada hi ha més indicis de corrupció al sumari. Penseu que el cas Gürtel acabarà arxivant-se o se'n derivaran conseqüències?**

—No crec que es pugui arxivar. Tot plegat ha anat massa lluny. El 12 de maig ja hi va haver novetats importants amb la imputació de Camps, sembla molt difícil que ara es facin enrere, ja ha emergit molta merda. Massa.

—**El sumari implica Luis Bárcenas. La trama va més enllà del territori valencià.**

—A Rajoy li va costar molt, de desfer-se d'aquest home, que demostra clarament que la corrupció del PP va molt més enllà. La corrupció és un líquid viscosos que s'escampa sense control. El senyor Bárcenas, tresorer i secretari general del PP té merda fins al coll. I tan arrelat estava al partit que treure-se'l de sobre ha costat Déu i ajuda.

—**Amb tot, res no fa pensar que el PP tingui intenció de canviar de candidat al País Valencià, i tampoc res no fa pensar que Camps obtingui un suport electoral prou ampli per a quedar-se a la Generalitat.**

—Fins a quin punt unes eleccions ara donarien una majoria a Camps? Doncs em temo que potser sí...

—**I què en sabeu, de Jaume Matas?**

—Ha desaparegut! És més dur i aspre el judici de les Balears que el de Gürtel.

—**El PP i el PSOE diuen que s'han posat d'acord per renovar els magistrats del Constitucional. Ho faran abans no surti la sentència de l'Estatut o després?**

—La classe judicial pressionarà molt perquè es renovi abans de la sentència, perquè hi ha molts magistrats que tenen ganes que no es parli més de la putrefacció del TC.

—**En tot cas, serà el setè intent de sentència, ara a càrrec de la presidenta del TC. Se'n sortirà, aquesta vegada?**

—La manera de sortir-se'n que té aquesta senyora és dimitir immediatament.

—**Voleu dir que ho farà?**

—Si té una mica de dignitat ho farà. Té ganes de fotre el camp, però també voldrà deixar algun llegat, i complir la missió futodíssima de l'Estatut és un bon trofeu.

Gemma Aguilera

L'entrellat



Toni Canyís

Cop d'estat a Europa

Alemanya, els alemanys, el govern alemany, tenen la sensació d'haver estat estafats, doblement estafats. Diuen que els alemanys van acceptar l'euro pensant que era un marc disfressat, però han descobert de sobte que no era sinó una dracma disfressada. Que els compromisos del pacte d'estabilitat eren lletra morta. Per a un país aixecat després de la Segona Guerra Mundial sobre els fonaments del Bundesbank i amb els maons del marc fort, no hi pot haver pitjor desengany. Han tornat a experimentar el vertigen de l'abisme, la por a l'esfondrament de l'edifici. Però això no ha estat tot. La cancellera Angela Merkel està convençuda que els seus socis europeus, a més, l'han traïda. Que van aprofitar que el ministre alemany de Finances, Wolfgang Schäube, era ingressat en un hospital, per aprovar, un diumenge de matinada, el pla de rescat de 750.000 milions d'euros. Una traïció perpetrada amb la complicitat de la Comissió Europea. És com aquell que s'adona, de cop, que els amics s'han anat aixecant dissimuladament de la taula i que a ell no li queda més remei que pagar el compte del sopar. Alemanya ja s'ha resignat a pagar, però ha decidit que serà l'última vegada, i ha passat a l'acció. Ha decidit de protegir unilateralment el seu sistema financer de l'atac dels especuladors. A més, ha fet una aposta decidida per crear un govern econòmic europeu fort, endurent els límits de dèficit públic, fent les normes més estrictes i castigant els països que les incompleixin. I per fer-ho, ha apartat descaradament la Comissió, partidària d'una regulació més laxa. Sarkozy ja ha dit que dona suport a Merkel, i els altres països no tindran cap més remei que passar pel sedàs alemany. Alemanya imposa les noves normes del joc i la Comissió Europea s'ho haurà de mirar des de la banqueta.

Periodista